



FAKULTA FILOZOFICKÁ  
ZÁPADOČESKÉ  
UNIVERZITY  
V PLZNI

Katedra filozofie

## PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

**Práce** (co se nehodí, škrtněte): diplomová / ~~bakalářská~~

**Posudek** (co se nehodí, škrtněte): ~~vedoucího~~ / oponenta

**Práci hodnotil(a)** (u externích hodnotitelů uveďte též adresu a funkci ve firmě): Mgr. Šárka Fleischmannová

**Práci předložil(a)**: Bc. Irena Růžičková

**Název práce**: Problém interpretace v koncepci Umberta Eca

### 1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Cílem práce Bc. Ireny Růžičkové je „ověření teorií Umberta Eca na základě porovnání s jeho beletristickými díly – *Ostrov včerejšího dne* a *Jméno růže*.“ Autorka tento cíl zamýšlí naplnit prostřednictvím „demonstrování“ Ecovy teorie interpretace na padesáti příkladech vybraných ze zmíněných beletristických děl (s.6). Takto stanovený cíl považuji za naplněný (s drobnými výhradami – viz níže).

### 2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Diplomová práce je rozdělena do dvou částí – teoretické a praktické, které jsou orámovány úvodem a závěrem. V teoretické části autorka nejdříve přibližuje osobu Umberta Eca a ve třech podkapitolách popisuje jeho koncept interpretace. V první podkapitole s názvem „Problém interpretace“ zmiňuje pojmy encyklopedie, „intenci textu“, „intenci autora“ a „intenci čtenáře“. V dalších podkapitolách se zabývá Ecovou „Sémantickou a kritickou rovinou interpretace“ a „Falsifikačním kritériem“. Tyto pojmy Ecovy teorie jsou vybrány vhodně, avšak postrádám jejich propojení s Ecovým životopisem, zvláště, když autorka tvrdí, že se „[p]ohled Umberta Eca na interpretaci [...] v průběhu jeho života změnil“ (s. 10). Poněkud tak vypadávají ve výkladu některé souvislosti – např. u „otevřeného“ a „uzavřeného“ díla přehlídí, že Eco postupem času od konceptu „otevřeného díla“, jak jej definoval v knize *Otevřené dílo*, upouští. Celkově pak praktická část působí jako kumulace parafrází převážně z Ecových děl bez autorčina dalšího výkladu. Text je tak místy těžko srozumitelný, a to i kvůli tomu, že nerozlišuje mezi termíny, jako je např. „prvoplánový“, „naivní“ a „ideální čtenář“ (s. 19 – 20); nebo na s. 23 používá termín „intentio operis“ bez toho, aby termín vysvětlila v kontextu Ecova konceptu.

Stěžejní je v této práci praktická část, ve které autorka vybrala z dvou Ecových děl (*Ostrov včerejšího dne* a *Jméno růže*) padesát reprezentativních příkladů, na kterých zamýšlí ověřit jeho teorii. Autorka před samotnou analýzou vhodně stanovuje čtyři hypotézy, jejichž platnost v závěru potvrzuje. Z každé knihy pak vybírá 25 příkladů, u kterých hledá modelového/empirického autora a čtenáře; uzavřené/otevřené dílo a sémantickou/kritickou rovinu interpretace. U obou děl nejdříve autorka přibližuje děj a chronologicky vybírá jednotlivé úryvky, které analyzuje. Autorka vždy cituje úryvek a pak ho podrobuje analýze, přičemž závěry se velmi často opakují (což je na druhou stranu pochopitelné). Jednotlivé příklady autorka ale nijak nepropojuje, a tak působí izolovaně a až nepřehledně. Kladem je závěrečné shrnutí s grafem analýz obou děl.

Celkem rušivě pak působí zařazení rozboru Ecovy knihy *Meze interpretace* na samotném začátku praktické části. Autorka zde předkládá obsah jednotlivých kapitol tohoto Ecova díla s odůvodněním, že je „[t]ato odborná kniha [...] pro další rozbor Ecových románů důležitá z toho důvodu, že v ní Eco shrnuje své dosavadní poznatky o interpretaci, tj. představuje soubor interpretačních doporučení, která budou v praktické části této práce ověřena“ (s. 25). Pokud jsou *Meze interpretace* důležitým teoretickým pojednáním, ze kterého vychází autorčina analýza, proč není tato kapitola zpracována do teoretické části a proč na ní není při analýze odkazováno?

### **3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):**

Práce je logicky strukturována do dvou částí, přičemž praktická část je rozsahově delší a propracovanější. Co se týče samotného textu, objevují se (zejména v teoretické části) v něm rozsahově nevyvážené odstavce (např. s. 10, 24, 25). Uváděné doslovné citace v teoretické části místy nenavazují na autorčin výklad a působí tak nadbytečně (např. s. 12).

Ověřené citace jsou správné, zvolené odkazování na literaturu není často volené pro práce na KFI (odkazy autorka uvádí v textu místo v citaci), ale jsou v souladu s normou. Jazykový projev odpovídá zvolenému tématu.

### **4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):**

V textu je znatelné autorčino zaujetí pro dílo Umberta Eca, přičemž je nutné vyzdvihnout, že autorka pracovala s úctyhodným množstvím Ecových děl. Za přínos považuji praktickou část, a to i přes výhradu ohledně práce s úryvky, které autorka nijak nepropojuje. Závěrečné shrnutí analýzy (kde nechybí ani graf) tento nedostatek vyvažuje. Za nedostatek považuji teoretickou část, která je těžko srozumitelná a budí ve mně pochybnost, jestli autorka porozuměla Ecově teorii nebo zda chápe některé termíny jinak. Nesrozumitelnost teoretické části ovšem může být dána i charakterem Ecových teoretických spisů. Autorce (a jejímu textu) by možná prospělo studium problematiky s přihlédnutím k většímu množství sekundárních zdrojů.

Jak jsem již zmiňovala, slabinou práce je teoretická část a úvodní výklad praktické části zabývající se *Mezemi interpretace*. Tento nedostatek ale vyvažuje praktická analýza Ecových beletristických děl, která je poctivě zpracovaná, ačkoliv bych uvítala rozvinutější závěr, kde by byl znatelný přínos autorčiny práce a zasazení jejích závěrů do obecného kontextu. Práci tak hodnotím známkou velmi dobře.

### **5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):**

1. Můžete objasnit Ecovy pojmy empirický/modelový autor/čtenář a prvoplánový, naivní a ideální čtenář?
2. Eco ve své teorii interpretace tvrdí, že bychom měli při interpretaci textu odhlédnout od postavy samotného autora (Ecovou terminologií od empirického autora). Myslíte si, že je to vhodný přístup pro interpretaci děl např. z období renesance či novověku, kde se postava autora pro interpretaci textu ukazuje jako důležitá?

### **6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):**

Velmi dobře

Datum:

Podpis: